

ה"ט 15092/01 - ספיר ניסני נגד איגור ולודמילה פולוביינקה, חמדה אראל, נורית ודניאל סגל, נופר בר אור

בית משפט השלום בפתח תקווה

10 ינואר 2023

ה"ט 23-01-15092 ניסני נ' סגל ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשו
מבקשת ספיר ניסני

נגד
משיבים בה"ט 23-01-15118
1. איגור ולודמילה פולוביינקה
2. חמדה אראל

משיבים בה"ט 23-01-15092
1. נורית ודניאל סגל
2. נופר בר אור

החלטה

לפנינו בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאימה.

המבקשת מתגוררת בבניין מגורים בו 22 דירות, בקומת הרכבת.

המשיבים פולוביינקה הינם דיירים בשכירות בדירה שמעליה בקומת החמשית, והמשיבה אראל הינה המשכירה של דירה זו (השייכת להוריה הקשישים). פולוביינקה נכנסו לדירה רק לפני חודש.

המשיבים סgal גרים בקומת השכית, והמשיבה בר אור גרה בקומת השנייה.

בקליפת אגוז, טענת המבקשת בשני הטענים היא למסכת התנכליות שיטתית ומאורגנת ע"י כל שכניה לבניין, בקשרית קשר ביניהם, להציג לה ברעים מזומנים המושמעים מדיוריהם בשעות שונות של היום והלילה, וכן לאיים עליה בעילותות התנכליות כמו הנחת סכין מטבח על שטיח הכנסה לדירתה, הדבקת מסקינגטייפ על עינית הדלת שלה, ועוד. המבקשת טוענת כי הפעולות הללו נמשכות מאז שנה ויתר וכי הגישה תלונות במשטרה שאין מתופלות עקב עיונות מצד המשטרה כלפייה, ואף התלוננה רבות באזני גורמים טיפולים כמו רפואיים, בריאות הנפש (המבקשת מוגדרת כפוסט טראומטית בנסיבות 100%), עו"ס וכיו"ב. לטענתה, הרקע להتنכלויות הוא שהמבקשת הורשעה בגיןמת מותה של אימה בתיק פלילי שזכה לבולטות תקשורתית, והמשיבים כמו גם יתר השכנים בבניין סבורים שמדובר במקרה בערך דירותיהם.

עמוד 1

צוין כי בעבר (21/09) הוגשה תלונה ע"י המבוקשת נגד דירות קודמים בשם אבטל שגורו בדירה בקומה החמישית, התלונה נחקרה ע"י המשטרה ואותם דירות עזבו את הדירה לפני בקשה המשכירה אראל. ההחלטה אינה עוסקת באירוע נשוא תלונה זו שהינו מופיע יותר משנה, מאוחר ואותם דירות אינם צד לתיקים שבפני. אך גם ביחס לתלונה שהוגשה לפני כולה ע"י המבוקשת נגד שכנה בשם וירג'יניה פרידמן לגבי הורדת מפקח החשמל מדירת המבוקשת (בשל טענות לרעש חריג).

צוין עוד, כי רק לפני כחודש ניתן צו נגד המבוקשת עצמה להפסקת השמעת רעשים חריגים של דפיקות בפתח ומכל מדירתה, בתיק ה"ט 36845-10-22 אשר בו המבוקשים היו **כל השכנים האחרים** בבניין. כב' השופטת כפיר, ששמעה בארוכות את דברי חמישה מהשכנים ודרכי המבוקשת והתרשמה מהראיות שהוצעו, קבעה כי הוכח בפניה שמדירת המבוקשת נשמע רעש של דפיקות טורדיות שאין סבירות לדירת מגורים. כן נקבע, כי המסמך תן שהוצג בפניה מחזק את המסקנה כי המבוקשת "זופקת בזמן אמיתי" בדירתה וגורמת בכך רעש, לדבריה כדי "לסמן" לשכינה שהרעש הבוקע מדירותם מפריע לה. השופטת כפיר התייחסה גם לטענת המבוקשת, שהעדר תקשורת עם השכנים מונע מהם להتلון בזמן אמיתי, וקבעה כי לא הוצעו בפניה ראיות לצורך להتلון בזמן אמיתי, ומайдך גיסא, השכנים מחזיקים תכונות רבות שנשלחות ממדירת המבוקשת באופן מטריד, ועל כן יש למנוע גם תקשורת בין הצדדים. בהתאם לכך, הווארך ב-6 חדש נזכיר שני תביעה נוספת קשור ולאו יצירת רעשים ומטרדים ע"י המבוקשת.

הADB מבקשת טעונה כי יש להפוך את הצעו שנית להדדי, לנוכח טענותיה על מסכת ההתקנויות הזדוניות, לרבות מטרדי הרעש, ע"י כל השכנים, והמשיבים בפרט.

הראיות שהציגו המבוקשת לתמיכה בטענותיה הן מספר סרטונים שצולמו על ידה בטלפון הנייד בהם מצולם חדר המדרגות בבניין מהיציאה מדירת המבוקשת ועד לקומה מעל או מתחת לדירתה, כאשר בכל סרטון נשמע רעש צורם מוזר שנשמע כמו דפיקות או נקשות רפטטיביות, שאין מזיקה, אין תואמות לפעולות ביתית כלשהי כגון הזרת רהיטים או שימוש במכשירי חשמל כמו מקדחה או למשחקי ילדים, או צעקות, ואין כל סבירות כי רעש זה יושמע מדירה כלשהי, קל וחומר **משלוש דירות שונות** בקומות שמעל ומתחת לדירת המבוקשת, אלא אם מדובר ברעשים שהוקלטו והושמעו בזדון באמצעות הגברה, למטרת הזכה והטרדה בלבד. ברי, כי **השיעור רעשים אלה בעוצמה גבוהה מטריד קודם כל אובייבי הדירה בה מושמע הרעש, כולל ילדיהם, תוך גרימת סבל ומצוקה לעצם ולכל יתר השכנים המתגוררים בדירות הסמוכות לדירה** ממנה מושמע הרעש החרג. וראה זה פלא, אף אחד מהשכנים לא שמע רעשיהם חריגים אלה, שהיו אמרורים להטריד ולהציק גם להם, אלא רק מדירת המבוקשת. זאת ועוד, מדובר ברעשים רפטטיביים דומים זה לזה שאין כל סבירות כי יבקעו מספר דירות שונות בבניין, בהן מתגוררים אנשים שונים בני משפחה והקשר ביניהם מסתכם בהיותם שכנים לבניין.

לעומת זאת, ברור כי המבוקשת היתה יכולה לטבוע צלם את הסרטונים תוך יצירת הרעש בעוצמה ממושך אלקטטרוני כלשהו שמוחזק בידיה, תוך "משחק" בעוצמת הרעש והגברתה ככל שהיא מתקרבת לדירה לה היא בוחרת לייחס את השמעת הרעש בזדון.

בדיוונים שהתקיימו בפני, ניתנה לצדים אפשרות להשמע את גרסאותיהם לגבי טענות המבוקשת והטענות הנגדיות.

התרשתי באופן ברור כי המשיבים, השוללים את טענות המבוקשת מכל וכל, הינם מהימנים, אנשים נורמטיביים המבקשים לנחל חי עבודה ומשפחה גברים ותקינים, ורחוקים מракח ת"ק פרסאות מקשרית תכניות התעללות שטנית במבוקש (ובעצמם קודם כל!). עדויות המשיבים הוי מהימנות עליל, לא ניכרה בהן כל עינות לבקשת או מגמות בתיאורים, ואף לא נסתרו דברי המשיבה סgal, כי בקשה לסייע לבקשת ופנתה אליה לגבי רעים גברים של מזיקה וכיסאות, פעלה כדי לצמצם אותם ואף השירה לבקשת דברי מאכל כדי לסייע לה. עוד עליה מהעדויות מהימנות, כי המבוקשת התלוננה על "רעשים מלמעלה" גם בעת שהדירה שמעליה הייתה ריקה, אחרי עזיבת הדיירים הקודמים, ולא בוצעו בה כל פעולות שיפוץ. המשירה אראל סיירה על עגמת הנפש וחסרון הכיס שנגרמים להוריה הסיעודיים, שהדירה היא מקור מחייתם היחיד, כתוצאה מחייבי הדיירים התכופים בדירה כתוצאה מהצקות המבוקשת. בנסיבות אלה, הטענה כי הדיירים החדשניים - פולובנקה - שזה עתה נכנסו לדירה, כבר מבלים את זמנה בהדבקת מסקיןגייטיף על עינית דירתה המבוקשת, הורדת מפסק החשמל בדירתה ודפיקות רמות על הדלת, לאחר שכביבו הוסטו לכך ע"י המשירה (!), שהרי כלל אינם מכירים את המבוקשת והוא אף לא ידעה מי הם, נראה היה זהיה לחלוין.

המשיבים אישרו כי פנו בעניינה של המבוקשת לפסיכיאטר המחויז, בבקשת כי תיבדק ע"י מומחה לבリアות הנפש, נוכח ההתנגדות החרגיות והמטרדים שהם חווים, ועל כך אין מה להלן עליהם, גם אם בבדיקה שצרכה המבוקשת נמצא כי אין כל מצא מצדיק אשפוז.

המבקשת שבה ומתקוננת על התקפי ורטיגו, הקאות, אבדן כושר עבודה, חוסר יכולת לשון, הגעה למצב של תת תזונה, עקב ההתמודדות עם הרושע העז ש מגיעה מדרגות השכנים. אלא, שהתרשתי כי הסבל אותו חוות המבוקשת הינו סובייקטיבי ונובע מביעות נפשיות ותפיסת מציאות לקויה, בצד קווים מניפולטיבים באישיותה (כפי שצוין בגזר הדין בתיק הפלילי בו הורשעה) הגורמים לה לעשות מעשים מרматיים כדי "لتاعد" ו"להוכיח" את טענותיה. צוין, כי אף אחד מהמשיבים אינו מתועד בצלומים, כשהוא עומד סמוך לדלת הדירה או עושה דבר מה, והדבר אומר דרשו נוכחות פעילותה המתמדת של המבוקשת בצלום ותיעוד תלונותיה. לא הוכח ولو לכאהר קשר של מי מהמשיבים לפועלות החרגות הנטענות כמו הורדת מפסק חשמל, הבדיקה מסקיןגייטיף על העינית, הנחת סדין מטבח מול הכניסה או דפיקות רמות בדלת.

לפיכך אני דוחה את הבקשה.

המבקשת תישא בהוצאות כל אחד מהמעיבים בסך 500 ₪.

ניתנה היום, י"ז בטבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בהuder הצדדים.